तन्न मत्कं मत्स्वामिकं मत्कर्तृकं मतं अहमस्य प्रभुरित्यर्थे विकार संघेत्यादिना कः इति ब्रुवाणोऽसौ भरतः सहस्रशो वहुवारान् शपथान् प्रत्ययकारणानि अशप्यत् उक्तवान् शपयौञ आक्रोशे आक्रोशोभाषणं धातूनामनेकार्थत्वात् शपिरत्र करोत्यर्थो वा सरामं पितरं उद्वाश्यमानः हा राम हा तातेति आह्वयन् ङवा श्यच्छशब्दे भुवि लुट्यन् लुटविलोडने रोरुदावान् अत्यर्थरोदन युक्तः रुदेर्य्यङन्तात् संस्त्याद इति अप्रत्ययः ततोवतुः हेतुमाह सशोक इति सहस्रशब्दात् सङ्ख्यैकार्थादिति चशस्॥३२॥

तं सुस्थयन्तः सचिवा नरेन्द्रं दिधक्षयन्तः समुदूहु रारात्। अन्त्याहुतिं हावयितुं सविप्राश्चिचीषयन्तो ऽध्वरपात्रजातं॥३३॥

ज०म० तं सु। सचिवा अमात्याः कार्य्येषु सचन्ते समवयन्तीति सचे रिवन्नित्यौणादिक इवन् तम्भरतं सुस्थयन्तः सुस्थङ्कुर्व्वाणाः त त्करोतीति णिच् नरेन्द्रन्दशरथं समुदूहुः उद्वाहितवन्तः शिवि कायामारोप्य वहिरन्तर्भावितण्यर्थो ऽत्र द्रष्टव्यः यजादित्वात्सम्प्र सारणम् आरात् नातिदूरे दिधक्षयन्तः दग्धुमिच्छन्तं भरतं प्रयोजितवन्तः दहेः सनि दादेर्द्धातो र्घः भषभावचर्त्वे प्रयोजक व्यापारे णिच् अन्ते विनाशे भवा या आहुतिः दिगादित्वाद्यत् ता मन्त्याहुतिं हावयितुमग्नौ प्रक्षेपयितुं सविप्राः ब्राह्मणैः सहिताः सचिवाश्चिचीषयन्तः चेतुन्निधातुमिच्छन्तः प्रयोजितवन्तः किन्तत् अध्वरपात्रजातं यज्ञोययोगिपात्राणां स्रुवादीनां समूहम्॥३३॥